

ПРИНЦИП НА ОТНОСИТЕЛНОСТ – КРИТИЧЕН АНАЛИЗ

Alexandar Nikolov

e-mail: almihnik@mail.bg

Abstract

(PRINCIPLE OF RELATIVITY – CRITICAL ANALYSIS) The definition of the Principle of relativity allows misleading inaccuracies, mixing analytical thinking with not so flawless sense ideas. In fact, this principle needs the unmasking. To the purpose I will show that the movement of two systems against each other (+v,-v) is tantamount to their movement in one direction (+v,+v), (-v,-v), is equivalent to rest between them (the state of the systems is not dependent on the inverting of (-v) in (+v) and vice versa). The given definition appears a hidden form of relative peace between systems.

В началото ще дам дефиницията на Принципа на относителност (Първи постулат), цитирайки (без да превеждам) първоизточника "А.Эйнщейн – К ЭЛЕКТРОДИНАМИКЕ ДВИЖУЩИХСЯ ТЕЛ, 1905г" (<http://path-2.narod.ru/02/03/kedt.pdf>), а именно (§ 2):

"Законы, по которым изменяются состояния физических систем, не зависят от того, к которой из двух координатных систем, движущихся относительно друг друга равномерно и прямолинейно, эти изменения состояния относятся."

Тази дефиниция, вярна сама по себе си, допуска заблуждаващи неточности, смесвайки аналитично мислене с не до там изрядни сетивни представи. В този смисъл, Принципът на относителност се нуждае от демаскиране. Рационалният подход навежда на заключението, че неговата същност е заложена в текста "двух координатных систем, движущихся относительно друг друга". Но такава относително движение се явява не добре осмислена предпоставка, тъй като скоростта между системите, примерно K и K' , е неопределима. За тяхното взаимоотносяне съществуват само две законови възможности:

Случай 1) Относителен покой, относителна скорост 0: системите са равноправни, са неразпознаваеми, представляват едно и също състояние – Принцип на относителност.

Случай 2) Относително движение, относителна скорост v (да речем, неподвижна K и движеща се със скорост v спрямо нея K'): системите са неравноправни, са разпознаваеми, представляват две различни състояния – Принцип на противоположност.

Всяка представа извън тези два случая ще е нереалистична. Цитираното взаимно движение на системите привидно прилича на случай 2, но, всъщност, стои под въпрос, понеже липсва скорост между тях. За приобщаването му към двете обективни положения е необходима трета гледна точка – система К", така че К да се движи спрямо К" със скорост (+v), а К' да се движи спрямо К" със скорост (-v). Тази вече определена ситуация е подвластна на необоримия логико-физико-математически закон: "Щом две (К и К') се отнасят еднакво към трето (К"), те (К и К') са еднакви помежду си". Т.е. системи К и К' ще представляват едно и също състояние, ще са с еднакви мащаби за дължина, време и маса, зависещи само от стойността на скоростта v спрямо К", но не и от нейния знак (въпреки че доказва същото, Специалната теория в момента не зачита този закон – ясен белег за несъстоятелност).

Извод: Относителното движение (+v,-v) на системи К и К' е равностойно на движението им в една посока (+v,+v), (-v,-v), т.е. е равностойно на относителен покой между тях (законът е безразличен към обръщане на (-v) в (+v) и обратно). Дадената дефиниция се явява скрита форма на относителен покой между системите, форма на взаимоотносяне по случай 1.

Като пример, нека К и К' преобразуват енергия при сблъсък с преграда К": удар отляво (+v,+v) – енергия Ел; удар отдясно (-v,-v) – енергия Ед; удари К отляво, К' отдясно (+v,-v) – енергия Елд. Несъмнено ще е в сила $E_l = E_d = E_{ld} = 2 \cdot (1/2) \cdot m \cdot v^2$. Вариантите (+v,+v), (-v,-v), (+v,-v) изчерпват възможностите за Принцип на относителност между системите.

Що се отнася до еднаквата форма на законите във всички системи, няма нищо поестествено от този факт...иначе законите губят смисъл. Накратко и без постулати, в случай 1 – Принцип на относителност (+v,+v), (-v,-v), (+v,-v), законите запазват форма поради преход 1/1 от система в система (по Гаилей), което положение не представлява научен интерес. Важен за Науката е случай 2, при Принцип на противоположност (0, v). Тук преходът от система в система изисква трансформачни формули. За сведение, движещата се система К' се променя така по причина движението, че застава спрямо неподвижната К=К" в отношение на подобие (параметри К')=1/b(параметри К) , (параметри К)=b(параметри К'), което осигурява въпросното запазване (b – коефициент на подобие, зависещ от v).

Релативната теория отрича възможността наблюдател К' да вижда собственото си движение в огледален образ, като обратно движеща се система К. Осланяйки се на първични усещания (че всяка гледка е действителна), тя изнамира свои си логика и математика, с които постига "извисяване на интелекта" до стъписващи ума приравнявания на Принципа на относителност (+v,-v) с Принципа на противоположност (0, v) , видно от текста (§ 1):

"Пусть имеется координатная система, в которой справедливы уравнения механики Ньютона. Для отличия от вводимых позже координатных систем и для уточнения терминологии назовем эту координатную систему «покоящейся системой»."

Тук Теорията "забравя" за безличието (+v,-v) на системите при Принципа на относителност. В търсене вече на контраст между тях, тя полага едната система за неподвижна ($K=K'$, без вектор за скорост), забележете, "за отличаване" от по-късно въвежданите (движещи се) системи, и, забележете, "за уточняване на терминологията" именно по това различие. И именно от и чрез това различие извежда Лоренцовите трансформации. В същото време поставя в кавички "покояща се система", за да изтъкне, забележете, че ползваното различие "покой-движение" е фиктивно. Изобщо, мислене без задръжки! А истината е, че Принципът на относителност (+v,-v) води до тривиалното 1/1 отнасяне на системите. Затова, за извеждане на трансформациите, Теорията отива към Принципа на противоположност (0, v). Нейните твърдения, че последният е въведен на ужким, означават от въображаема разлика между системите да се извеждат реални трансформации?! Боже, опази...!!